

کاغذ با سبزه

ویژه نامه کاغذ با سبزه / هشتمین جشنواره عکس خبری دوربین نت
شماره دوم / جمعه ۱۰ آبان ماه ۱۳۹۲

جلسه نقد و بررسی با موضوع «نحوه انتشار عکس در شبکه های اجتماعی»

شبکه های اجتماعی ترسناک نیستند

مشارکت های فرهنگی هنری شهرداری تهران برگزار شد، درباره موضوع «نحوه انتشار عکس در شبکه های اجتماعی» سخن گفتند.

ادامه در صفحه ۴

«محمد نوروزی» و «هرتضی نیکوندل»، پنجشنبه ۹ آبان در جلسه نقد و بررسی هشتمین جشنواره عکس خبری دوربین نت که در سرای اندیشه مرکز

کدام یک از ما کویین کارتر هستیم؟

منصوره معتمدی

تب و تاب عکاسی مستند اجتماعی این روزها ذهن بسیاری از عکاسان جوان را به خود مشغول کرده است. کشف سوژه های جدید، خاص و جذاب، دغدغه فکری بسیاری از عکاسان شده و تلاش آنان را در جهت شرکت و ارائه آن ها در جشنواره های داخلی و بین المللی دو چندان کرده است. گاهی اوقات آنقدر تاریخ و نام جشنواره ها دغدغه ذهنی عکاسان می شود که هدف و انگیزه عکاسی را نیز تحت الشعاع خود قرار می دهد.

اینجا چند سؤال مطرح می شود؛ آیا باید از هر چیزی که از نظر بصری جالب بود و شانس موفقیت در فستیوال ها و جشنواره ها را داشت، عکس گرفت؟ آیا رسالت عکاس مستند اجتماعی چیزی جز انعکاس دردها و مشکلات انسان ها و تلاش در رفع آن هاست؟

تا به حال از خود پرسیده ایم در ارتباط با انسان هایی که خالصانه زندگی خود را به طور امانت به ما سپرده اند چه مقدار حق، عدالت و اخلاق را سرلوحه کاری خود قرار داده و به جهت کسب منافع شخصی و عکاسانه خود به زندگی آنان ورود پیدا نمی کنیم؟ اگر کاری دیگر از دستمان برآمد، آیا در خود می بینیم که دوربین را زمین گذاشته و به کمک مردم بشتابیم؟ همگی ما عکس معروف «کویین کارتر» را به یاد می آوریم، کودک گرسنه آفریقای و لاشخوری در انتظار مرگ کودک، چند درصد از ما در شرایط کویین کارتر، وجدانمان بیدار خواهد بود و در آن برهه از زمان تصمیمی را خواهیم گرفت که در آن نجات جان انسان مهمترین مساله اخلاقی زندگیمان باشد تا عکسی برای پولیتزر.

ای کاش همیشه پیش از آن که از دریچه دوربینمان به دنیای پیرامون خود نگاه کنیم، از دریچه قلب و وجدانمان به زندگی ارزشمند انسان ها بنگریم.

فردا در هشتمین جشنواره عکس خبری دوربین نت

عکاسی تبلیغاتی، تجارت، فشن و داستان

ساعت ۱۹:۳۰ در سالن سرای اندیشه این مرکز، «حسن غفاری» به ارائه «تجربه های شخصی انتخاب عکس» می پردازد همزمان در سرای دیدار، فیلم آموزشی «۵۰ نکته ریز فتوشاپ ۱» نمایش داده می شود. ساعت ۲۰، در همین سالن، مالتی مدیای «روپایی در خاورمیانه» ساخته «گنین نصیری» و ساعت ۲۰:۴۵ هم مالتی مدیای «زلزله شنبه» ساخته «حسین حیدرپور» به نمایش درمی آید. سالن دیدار در ساعت ۲۱ میزبان فیلم «هنر پیشه اسب ها» (مهدی دلخواسته) در بخش خارج از مسابقه است. یکی از مهم ترین برنامه های هشتمین جشنواره عکس خبری دوربین نت هم برگزاری کارگاه «چگونه عکس انتخاب کنیم» توسط «جاوید نیکپور» و «رضاموسوی» است. این کارگاه ساعت ۱۹:۳۰ برگزار می شود. ساعت ۲۱:۳۰ هم مالتی مدیا در بخش خارجی به نمایش درمی آید.

مرکز هنرپژوهی نقش جهان، شنبه ۱۱ آبان مکان برگزاری دو کارگاه از کارگاه های آموزشی هشتمین جشنواره عکس خبری دوربین نت است. نخستین کارگاه که زمان برگزاری آن ساعت ۱۵:۳۰ است، موضوع «آشنایی با منوی دوربین های کانن» را شامل می شود «مسعود افشانی» به طرح این موضوع می پردازد. در کارگاه دوم هم «حامد بدیعی» درباره «عکاسی تبلیغاتی، تجارت، فشن و داستان»، اطلاعاتی را به شرکت کنندگان در نشست ارائه می کند. کارگاه «عکاسی تبلیغاتی، تجارت، فشن و داستان»، ساعت ۱۷:۱۵ در سالن آمفی تئاتر برگزار می شود. بین این دو کارگاه هم در سالن آمفی تئاتر، مالتی مدیا به نمایش درمی آید. «روپایی در خاورمیانه» و «زلزله شنبه» به نمایش درمی آید. مرکز مشارکت های فرهنگی هنری شهرداری تهران، شنبه ۱۱ آبان از ساعت ۱۹:۳۰ تا حدود ۲۲ میزبان برنامه های هشتمین جشنواره عکس خبری دوربین نت است.

وحید سالمی در کارگاه «عکس به مثابه هنر، عکس به مثابه سند»:

مردم را با عکس خبری رفیق کنید

گزارش تصویری این برنامه در festival.doorbin.net

وجود ندارد. عده ای «پیس» را مخترع عکاسی می دانند و عده ای دیگر «داگر» را، اما آنچه ما می دانیم این است که عکاسی در ابتدای پیدایش فقط نگاهی محض به سندنواری داشت و فقط می خواست نور را ثبت کند.

به گفته سالمی، سال های قبل از اختراع عکاسی، این جریان ثبت نور وجود داشت و تلاش هایی هم درباره آن صورت گرفته بود، اما در نهایت یکی - دو نفر توانستند این اختراع را به ثبت برسانند

پس از پیدایش عکاسی و ثبت نور، آهسته آهسته هنرهای دیگر پای خود را به عکاسی باز کرد. اولین و مهم ترین هنر که بلافاصله این کار را انجام داد، نقاشی بود. عمدتاً اغلب

نخستین روز جشنواره عکس خبری دوربین نت با برگزاری کارگاه «عکس به مثابه هنر، عکس به مثابه سند» در مرکز هنرپژوهی نقش جهان همراه بود.

وحید سالمی، در مقدمه این کارگاه گفت: «امروز می خواهیم از موضوعی صحبت کنیم که از ابتدای عکاسی درباره آن صحبت شده، خیلی واضح است که عنوان جلسه، عکس را در دو مورد خاص بررسی می کند؛ اول در مورد این که عکس آیا فقط سند است، یا این که هنر است، مثل هنرهای تجسمی، نقاشی یا گرافیک.»

وی به این نکته اشاره کرد که عکاسی در حدود سال ۱۸۲۲ به وجود آمد و حتی درباره مخترعین عکاسی هم چندان اتفاق نظر

برگزاری کارگاه اینفوگرافیک توسط حمیدرضا خاتونی

اینفوگرافیک يك انقلاب بصری است

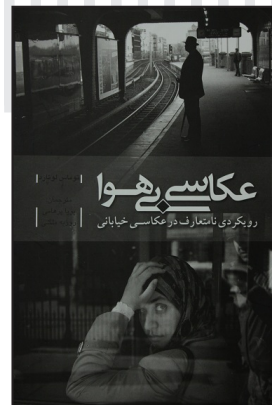
وی به طنز از اینفوگرافیک به عنوان «لولو خورخوره قرن جدید» نام برد، اما در اصل در زبان فارسی به اینفوگرافیک، داده نمایی یا هنر رساندن اطلاعات به مخاطب از طریق گرافیک و خلاصه نویسی می گویند. همچنین به نمایش داده ها با استفاده از چند نمودار یا شکل هم اینفوگرافیک اطلاق می شود.

خاتونی ضمن اشاره به این نکته که نخستین چیزی که اینفوگرافیک لازم دارد تحلیل است، گفت: «گرافیک اطلاع رسانی در واقع به این معناست که اگر گرافیک برداشته می شود، با نوشته به موضوع پی ببریم و اگر نوشته برداشته می شود، با گرافیک متوجه موضوع شویم.»

نخستین روز از هشتمین جشنواره عکس خبری دوربین نت با کارگاهی در سالن آمفی تئاتر مرکز هنرپژوهی نقش جهان آغاز شد.

در این کارگاه، «حمیدرضا خاتونی»، مبحث «اینفوگرافیک و جلوه های تصویری» را مورد بحث و بررسی قرار داد.

خاتونی در مقدمه این مبحث گفت: «خیلی کم پیش می آید به عکس به صورت روایی و داستانی نگاه کنیم. گاهی عکس می تواند یک تاریخچه باشد و باید بتوانیم از آن در حوزه های مختلف گرافیک خبری استفاده کنیم، اما چون نگاهمان خبری است، به کار کردهای مختلف عکس توجه نمی کنیم، از عکس ها می توان برای اینفوگرافیک هم استفاده کرد.»

معرفی کتاب عکاسی بی هوا

تجربیات شخصی یک عکاس

نویسنده که در واقع عکاس است، پیش از هر نکته دیگر، تجربیات شخصی خود را در کتاب با مخاطبانش به اشتراک گذاشته است، این کتاب، «عکاسی بی هوا» نام دارد که ترجمه ای از candid photography است.

«توماس لوتارد»، یک عکاس خیابانی اهل سوئیس است که تمرکزش را بر عکاسی خیابانی از سال ۲۰۰۹ آغاز کرد. اما عکاسی خیابانی از نگاه او چه تعریفی دارد؟ در این کتاب درباره عکاسی خیابانی چنین تعریفی را ارائه کرده: «عکاسی خیابانی، ثبت یک لحظه قطعی از زندگی انسان ها است.»

البته نقل قولی هم از «بروس گیلدن» درباره عکاسی خیابانی وجود دارد. گیلدن می گوید: «اگر بتوانید با نگاه کردن به یک عکس، خیابان ثبت شده در آن را احساس کنید، آن عکس یک عکس خیابانی است.» در واقع آنچه از طرف نویسنده کتاب بر آن تاکید می شود، این نکته است که مهم ترین مساله در اینگونه عکس ها روایت کردن یک داستان است.

عکاس خیابانی بودن و ثبت تصویر عابران، کار آسانی نیست. در بخش های مختلف کتاب هم ضمن اشاره به این موضوع، از طرف نویسنده تاکید شده که اگر می خواهید در حریم امن خود باقی بمانید، بهتر است اینگونه عکاسی را کنار بگذارید.

لوتارد در «عکاسی بی هوا»، با استفاده از تجربیاتی که کسب کرده، توصیه هایی را برای بهتر شدن عکس های خیابانی ارائه داده است. این توصیه ها از مطالب فنی عکاسی مانند عکاسی در شب، زاویه دید، تنظیمات دوربین شروع می شود و به رعایت اصول اخلاقی و نحوه ارائه عکس ها می رسد.

اگر به عکاسی خیابانی علاقه مندیده این کتاب می تواند راه حل های تئوری را در اختیار شما قرار دهد، اما راه حل های عملی، همان راهکارهایی است که در تجربیات عکاسی روزمره خود به دست می آورید. عکاسی بی هوا/ توماس لوتارد/ مترجمان: پویا پرهامی، روزبه ملکی/ دفتر پژوهش های فرهنگی

سیامک زمردی مطلق «تجربه های عکاسی تئاتر» را برگزار کرد فوکوس تماشاچی را انگیریم

از تجربیات شخصی خودش آغاز کرد. «سیامک زمردی مطلق» پنج شنبه ۹ آبان در یک نشست صمیمی، «تجربه های عکاسی تئاتر» را با شرکت کنندگان در هشتمین جشنواره عکس خبری دوربین، نت به اشتراک گذاشت.

اولین تجربه ام را در نمایش «مده آ» به دست آوردم. جنگ تازه تمام شده بود، نگاتیو وجود نداشت. با یک نگاتیو تاریخ گذشته حساسیت ۲۰۰ عکاسی کردم.

من خودآموخته عکاسی هستم. با آزمون و خطا، تجربه به دست آوردم. از عکاسی از «مده آ» هیجان زده بودم. فکر می کردم شق القمر کرده ام.

اگر در مسابقه ای شرکت می کنید، به رقبا که رفیق هایمان هستند، احترام بگذاریم. خودمان را برتر از دیگران ندانیم و ببیزیریم که بهتر از ما هم وجود دارد. باید تلاش کنیم که روز به روز بهتر شویم.

تا سال ۸۳ جنس عکاسی من همان نگاه کلاسیک بود که قبلا داشتیم. در این سال اولین نمایشگاه انفرادی ام را برگزار کردم تا بتوانم عکس تئاتر بفروشم. «شب هزار و یکم» بهرام بیضایی را عکاسی کرده بودم. ۱۴ عکس انتخاب کردم و به نزد استاد بهرام بیضایی رفتم. از او خواستم تا عکس ها را برایم امضا کند تا به این شکل مردم عادی تشویق شوند که عکس تئاتر بخرند. ایشان بزرگوارانه پذیرفت و عکس ها را امضا کرد.

آن نمایشگاه را در کافه عکس برگزار کردم و یک نفر که مجموعه دار بود، هر عکس را ۵۰ هزار تومان خرید.

این کلکسیونر «غلامرضا معتمدی»، مسئول موزه مان هنر بود. بعدها از من خواست تا کنتاکت هایم را به او نشان بدهم تا با انتخاب ۱۰۰ عکس، نمایشگاهی برگزار کند.

بعد از آن نمایشگاه تا ۶ ماه نمی توانستم عکاسی کنم. نگاه معتمدی و انتخاب هایش، ذهن من را درگیر کرده بود.

سعی کنیم هر نمایشی که عکاسی می کنیم، برای خودمان نقش داور داشته باشیم. ضمن این که یادمان باشد فوکوس تماشاچی را انگیریم.

موضوع را جمع بندی و به عکس تبدیل کند» وی صحبت هایش را این طور ادامه داد: «وقتی می گویم عکس به مثابه سند و عکس به مثابه هنر درباره افرادی مانند سالگادو صحبت می کنیم. چیزی که درباره آن صحبت می کنیم، جمع آوری اطلاعات مفید است. کسی که می خواهد عکسی ماندگار داشته باشد، باید اطلاعات بسیاری کسب کند. زیبایی شناسی، نخستین فاکتور اصلی عکاسی است و بلافاصله بعد از آن کسب اطلاعات مطرح می شود. افرادی مانند سالگادو عکاسی را از یک مستند صرف، به عکس هایی خارق العاده تبدیل می کنند. در اینگونه عکس ها است که مستند با هنر پیوند می خورد.»

او تاکید کرد که آنچه مطلوب نظر است و باید رخ بدهد، نزدیک تر شدن هنر به عکس است.

این عکاس آسوشیتد پرس از «مارگارت بورک وایت» به عنوان یک عکاس خبری نام برد که عکس ها باید عکس هایش را ببینند.

وی انتقادی را هم نسبت به افرادی که عکاسی می کنند مطرح ساخت: «یکی از مشکلاتی که با عکاسان داریم این است که از هر موضوعی که دم دستمان است عکس می گیریم و این عکس ها هیچ انسجامی ندارد. یکی از توصیه هایم این است که به عکس هایمان انسجام فکری بدهید. در تهیه عکس هم منسجم باشید و بدانید چه هدفی دارید. از تجربه کردن هم نترسید.»

سالمی، خطاب به برگزار کنندگان جشنواره عکس خبری دوربین، نت توصیه ای را مطرح ساخت: «توصیه ام به مسئولان جشنواره این است که عکس های راه یافته به نمایشگاه را در گذرگاه ها هم به نمایش بگذارند چون مردم ما کتاب نمی خوانند و عکس نمی بینند. این عکس ها را نمایش دهید و مردم را با عکس خبری و مستند، رفیق کنید. اگر مردم، خودشان را در عکس ببینند، با عکس ها راحت تر برخورد می کنند و با عکاسی دوست می شوند. این اتفاق برای آینده عکاسان بهتر است.»

اینطور که این گرافیست بیان کرد هم اکنون در

همه دنیا مردم به خاطر مشغله های مختلفی که دارند، به دنبال راه های سریع کسب اطلاعات هستند و هر قدر سریع تر به موضوع اشاره شود، آن ها بیشتر جذب می شوند.

در واقع استفاده از گرافیک اطلاع رسانی باعث می شود بیننده با نگاهی کوتاه، حجم بیشتری از اطلاعات را با استفاده از تصاویر بصری به دست آورد و آن ها را سریع تر به خاطر بسپارد. به گفته خاتونی، اینفوگرافیک یک انقلاب بصری است. در دنیای امروز که کمبود زمان مطرح است، طراحان، آموزگاران و ... به سراغ اینفوگرافیک می آیند و از آن برای بیان مفاهیم مورد نظر خود بهره می گیرند. وی از نمایش سریع، واضح و زیبای ایده های پیچیده و نشر اطلاعات و داده ها به صورت بصری و سهل الوصول به عنوان اهداف اینفوگرافیک نام برد. سازمان دهی، نمایان سازی، زمینه و بافت، ساده سازی، تعادل و چند بعدی بودن هم قواعد ساخت اینفوگرافیک است که توسط سخنران جلسه نام برده شد.

پنج شنبه ۹ آبان برگزار شد.

عکاس های آن زمان نقاش بودند و این فرمت، ناخودآگاه همه را بر آن داشت که عکاسی را با نگاه به نقاشی انجام دهند. بنابراین رفته رفته نقاشی جای خود را در عکس ها باز کرد. چند سال بعد هم که ابزار عکاسی دچار پیشرفت شد، عکاسان به سطح جامعه وارد شدند و عکس های اجتماعی را به ثبت رساندند. آن زمان عکاسی یک هنر محض بود و هیچ حرفی از سندنواری وجود نداشت.

اولین عکاسی که عکاسی مستند انجام داد، «جیکوب ریس» بود که تصاویری از بی پناهان نیویورک را به ثبت رساند. «لوئیس هاین» هم یکی از نخستین عکاسان مستند بود که از کودکان عکاسی می کرد.

سالمی، در ادامه صحبت هایش این موضوع را مطرح ساخت که: «چند ده سال بعد از اختراع عکاسی، بخشی از عکاسی به عنوان عکاسی جنگ به وجود آمد و از اولین عکاس های این بخش می توان به راجر فنتون اشاره کرد. او تقریباً اولین عکاس خبری است.»

وی ادامه داد: «وقتی از عکاسی خبری یا عکاسی مستند حرف می زنیم، نمی توانیم از یوجین اسمیت، یا از برستون که پدر عکاسی خبری نوین است، صحبت نکنیم.»

به گفته سالمی، ورود دوربین های لایکا به عکاسان اجازه داد تا خیلی راحت تر به ثبت عکس بپردازند و آن ها به مرور سند و هنر را در عکس ها با یکدیگر تلفیق کردند.

سالمی در این بخش از سخنانش ضمن اشاره به جمله ای از «دارل» که «هیچ وقت اجازه نمی دهم لنز دوربینم هر چیزی را که می بیند، بی رحمانه انتقال دهد، گفت: «افرادی مانند او فقط نمی خواستند ثبت کنند باشند بلکه هدفشان این بود که تعریفی از موضوعی که عکاسی می کنند به دنیا ارائه بدهند. دوروتی لانگ هم گفته با چشمان نمی بینیم، با مغزمان می بینیم. این همان مطلبی است که همیشه بر آن تاکید داریم. چیزی که در عکس ها تفاوت به وجود می آورد، استفاده ای است که از مغز می شود. مغزمان را تربیت بکنیم تا اطلاعات

کاغذ پائله

ویژه نامه کاغذ پائله / نشریه روزانه هشتمین جشنواره عکس خبری دوربین نت / شماره دوم

دبیر جشنواره: احسان رافتی / دبیر اجرایی: احسان صبغایی / مدیر داخلی: سبحان فرج و

تحریریه: الهام صالح / عکس: حامد ایلخان / کپارش فرج بخش / محسن عطایی

گروه اجرایی: منصور ملکی، راشد عبدالهی، شهاب تیزرو

داوران جشنواره: کامران جبرئیلی، وحید سالمی، محمد فرهود، بهروز مهری، محمد نوروزی، جواد منتظری، آرش عاشوری، امیر یار سامهر، احمد حجاز زاده، صوفیا نصر الهی

باتشکر از: حامد رهنما، مهناز چتر فیروزه، شهریار کاظمی، مسعود علی حدیری، محمد حاج مومنی، امیر جماعت، هادی کافی، بابک پوریان

ادوار
کتابخانه دیجیتال

هنر و رسانه

akka.com

جلسه نقد و بررسی با موضوع «نحوه انتشار عکس در شبکه های اجتماعی»

شبکه های اجتماعی ترسناک نیستند

به خاطر داشته باشیم که اگر عکس خوبی را در فیس بوک انتشار می دهیم، برای آن زیر نویس فارسی ننویسیم.

نکته ای که باعث می شود شبکه های اجتماعی مهم باشند، زبان است.

با صفحات اجتماعی طوری برخورد کنید که اگر دوست خارجی تان بپرسد چه چیزی نوشتی، بتوانید به او پاسخ بدهید.

هر عکسی را روی صفحه اجتماعی نگذارید

عکس هایتان را در صفحات اجتماعی قرار بدهید. وقت بگذارید. از واتر مارک استفاده کنید و بدانید با واتر مارک به گروه بزرگ تری معرفی می شوید.

به سراغ آموختن زبان بروید و شرح عکس ها را به زبان انگلیسی بنویسید. شبکه های اجتماعی اصلا ترسناک نیستند. می توانید از آن ها استفاده حرفه ای داشته باشید.

محمد نوروزی: من هنوز هم مخالف انتشار عکس در شبکه های اجتماعی هستم. از روزی که علاقه مند به صفحات اجتماعی شدم، احساس ناامنی داشتم و دارم.

در جامعه ای زندگی می کنیم که قانون کپی رایت در آن رعایت نمی شود. یکی از انتقاداتی که به من مطرح می شود این است که چرا عکس هایم را در صفحات اجتماعی قرار نمی دهم. واتر مارک کردن عکس ها خیلی خوب است. استفاده از زبان انگلیسی در نوشتن شرح عکس ها هم تاثیر گذار است. نمی توانیم قدرت این شبکه های اجتماعی را نادیده بگیریم.

قدر این موقعیت را بدانید ولی سعی کنید قواعد و قانون را هم خودمان در حد خودمان رعایت کنیم.

مرتضی نیکوبدل: مهم ترین نکته این است که به قیمت هیچ رفاقتی شانس عمل عکاسانه را از یک عکاس نگیرید.

«محمد نوروزی» و «مرتضی نیکوبدل»، پنجشنبه ۹ آبان در جلسه نقد و بررسی هشتمین جشنواره عکس خبری دوربین نت که در سرای اندیشه مرکز مشارکت های فرهنگی هنری شهرداری تهران برگزار شد، درباره موضوع «نحوه انتشار عکس در شبکه های اجتماعی» سخن گفتند.

نیکوبدل: بحثمان راجع به رسانه های اجتماعی است.

هر کشوری قوانین خاص خودش را درباره رسانه های اجتماعی دارد. ما فقط نظراتمان را درباره ایمن عمل کردن شما در رسانه های اجتماعی می گوئیم.

رسانه یا شبکه اجتماعی به منظور ارتباط فرد به فرد و گروه به گروه است. از طرف دیگر کاربرد رسانه اجتماعی به بازار اقتصادی جهان بازمی گردد.

بحث امروز ما درباره عکس و رسانه های اجتماعی است. بازاری که ما درباره آن حرف می زنیم، بازار عکس است. صفحه های اجتماعی، در واقع وب سایت هایی مجانی است که در اختیار ما قرار گرفته.

کار دیگر صفحات اجتماعی، کنار زدن واسطه های عکس است. ما عکاسی می کنیم که عکس هایمان دیده شود. بنابراین ارزان ترین راه انتشار عکس ها، همین صفحات اجتماعی است. اما چند نکته را هم نباید فراموش کنیم.

باید عکس ها را طوری ارائه بدهیم که بدون اجازه نتوان از آن ها استفاده کرد. مثلا می توانیم عکس ها را واتر مارک کنیم. یا عکس ها را در یک صفحه و با اندازه های کوچک کنار هم بچینیم و ارائه بدهیم.

اما متأسفانه وارد صفحات اجتماعی که می شویم، می بینیم به جای استفاده صحیح از این صفحات، مشکلات شخصی خود را مطرح می کنند. این صفحات، در ایران کار کرد خودشان را ندارند.

حرف آخر

جشنواره دوربین نت به هشتمین دوره خود رسید. جشنواره ای که دیگه الان رفته کلاس دوم و از بچه گی خودش دراومده ...

غیر زیاد داریم از بزاریم برای بعد از جشنواره. فعلا همه حواسمان به جشنواره باشد بهتر است.

خدا رو شکر دو روز اول همه برنامه ها بسیار منظم و دقیق برگزار شد که جا دارد از همه دوستان و برگزار کنندگان تشکر کنیم.

نشریه روزانه امسال را ترجیح دادیم سیاه و سفید باشد. عکس ها را می توانید در سایت جشنواره به راحتی ببینید. هم هزینه ها کم شد و هم در چاپ تونستیم پر سرعت تر عمل کنیم.

صفحه اینستاگرام دوربین نت در جشنواره حسابی فعال است. عکس ها آن لاین و همزمان در صفحه اینستاگرام به لحظه به روز می شود. مرسی از تیم سه نفرش؛

کلی تشکر داریم. قلبی تشکر می کنیم. ایشالله این عزیزان تشکر قلبی ما را به قلبشان راه دهند. خوشحالمان می کنند.

دیشب کارگاه شبکه های اجتماعی ۱۱ شب به پایان رسید که ساعت دیر وقتی بود. ایشالله از امشب همون ۱۰ شب برنامه ها رو به اتمام می رسانیم.

راستی از همه عوامل جشنواره هم به خاطر اخلاق بدی که دارم عذر خواهی می کنم. همین یک هفته تحمل ام کنند و بسازند.

دبیر جشنواره